

her i det forløb kan lede de unge væk fra den almindelige gymnasiale uddannelse. Det er jo sådan i dag, at over halvdelen af en ungdomsgeneration går i gymnasiet eller på hf, og det bliver mere og mere bogligt og teoretisk. Det er erhvervslivet ikke begejstret for, og vi må gå ud fra – det gør jeg selv – at det økonomiske opsving, der nu er i gang nu, klinger af om nogle år, men vi ryger jo ikke tilbage til 7 magre år. Der er alle muligheder for, at vi kan køre videre, og at der virkelig bliver brug for mange af de unge med praktiske færdigheder og ikke kun med en masse teori, og i det lys ser jeg brobygningsforslaget som noget godt.

Det betænkelige er, at det er svært at gennemskue. Der er nu så mange muligheder, at det kan blive uoverskueligt for de unge, og det kræver en overordentlig god og kyndig vejledning at fortælle de unge om de mange muligheder, de har i brobygningsforløbet og på handelsskoler og tekniske skoler.

Generelt er vi i Det Konservative Folkeparti betænkelige ved, at der fokuseres på indtaget i uddannelserne, altså »nu skal vi have flere med«, »nu skal vi have alle med«. Det er mængden. Hvad sker der så med kvaliteten, når de kommer ud i den anden ende af institutionerne? Betyder det så, at kvaliteten er sænket, for at alle skal kunne klare det? Det er jeg betænkelig ved.

Jeg har læst undervisningsministerens kronik i Politiken her før påske, og det stod bare som en påstand, at man var bange for, at kvaliteten ville sænkes, men det ville ikke ske, det var forkert, sagde ministeren uden overhovedet at argumentere for det.

Så er vi i Det Konservative Folkeparti lidt bekymrede for økonomien. Vi tror ærlig talt ikke, at det her kan undgå at koste flere penge. Lovforslagene bygger jo på, at der kommer en adfærd, så der sker et betragteligt fald i antallet af dobbeltuddannelser. Det sparer nogle penge, som så kan finansiere det andet. Jeg tvivler på, at det kan lade sig gøre. Der er for mange ord i retning af »det må påregnes«, at det går sådan, og »at det må forventes«, at det går sådan. Det må vi drøfte nærmere i udvalget.

Det er jo sådan, at taxameterfinansieringen ikke dækker alle omkostninger. Der er også nogle fællesomkostninger til bygning og apparater, som ikke bliver dækket, og det er den økonomiske akilleshæl i det her foretagende. Dertil kommer så, at når man får de mere svage og ikke så bogligt mindede elever ind, kan også det være med til at sænke kvaliteten.

Så risikerer man det, der i øjeblikket er sket på bygningsuddannelserne, at man tager flere elever ind i klasserne og giver færre lektioner for at få økonomien til at hænge sammen, og det er ikke den vej, vi skal.

Til slut vil jeg sige, at vi i Det Konservative Folkeparti generelt er betænkelige ved, at erhvervsuddannelserne bliver mere skoleprægede. Vi er betænkelige ved, at der ikke længere er praktikperioder ude i erhvervslivet, vi er betænkelige ved dette med produktionsskoler, som kan konkurrere med det private, men alt i alt ser vi velvilligt på lovforslagene og vil gå til dem under udvalgsarbejdet med et positivt sind.

Aage Frandsen (SF):

Vi er grundlæggende enige i den tanke, som ligger i disse to lovforslag, og som er en forlængelse af tidligere lovgivning på området, nemlig at det drejer sig om, at alle unge får en uddannelse, og at begrebet uddannelse ikke kun er skolebænken, men i mange henseender også er praktisk uddannelse; en kombination mellem arbejde og uddannelse er også i sig selv uddannelse.

Vi er også grundlæggende enige i, at det er et problem i dag, at omkring 20 pct. af dem, der starter på en ungdomsuddannelse, ikke fuldfører, men holder op undervejs. Man kan så kigge på folkeskolen, om det er dér, der er et problem, man kan kigge på, om det er ungdomsuddannelserne, der er et problem, eller man kan altså gøre det, som man har gjort i nogle år, nemlig prøve på at strikke noget særligt sammen til en gruppe af unge, som ikke helt passer ind i de eksisterende enten gymnasiale uddannelsesforløb eller erhvervsuddannelser.

Vi mener, det er en rigtig tankegang, at man har prøvet på at strikke nogle uddannelser sammen, som passer til den gruppe unge, som ikke er, skal vi sige modne til eller måske bedre ikke er engageret i på én gang at skulle foretage et klart valg med henblik på en bestemt uddannelse, og at man siger til dem, at de kan strikke noget sammen – det var det, man gjorde med de frie ungdomsuddannelser, og det er den samme tankegang, der ligger i et brobygningsforløb – som betyder, at de bliver mere kvalificerede og lærer nogle ting, som de hidtil ikke har lært, så de ud fra det bedre kan foretage deres valg.

Derfor ser vi forslaget om brobygningsforløbet som en fin forlængelse af den frie ungdomsuddannelses tankegang, og vi finder, den er rigtig. Det er muligt, at man også kan se på, om fol-